

žňoviny

JE NÁM 18 A TAKY 50... I KDYŽ SPÍŠ O TROŠKU VÍC

DSKLAS

Tarantinovi Gauneři zahájili přehlídku

První představení letošního ročníku Divadelních žní odehráli tradičně místní ochotníci. Pro svou premiéru si vybrali gangsterku Quentina Tarantina Gauneři, v originále Reservoir dogs.

Netradiční dramatický kus přilákal více než dvě stovky diváků, kteří se nezalekli ani poněkud tvrdších slov.

Krysa, jak se divadelní kus jmenoval, je již čtvrtou divadelní hrou, kterou klášterečtí ochotníci nacvičili podle filmové předlohy. Předtím to byly hry Haló, Blade Runner a Knězovy děti, které se dostaly až na Hronov.

Sluší se připomenout, že letošní, již 18. ročník Divadelních žní zahájil starosta města Štefan Drozd.

Rozhovor s Mírou Nyklíčkem, režisérem představení Krysa

Dnes měli diváci možnost zhlédnout tvé ztvárnění Tarantinových Gaunerů (Reservoir dogs) pod názvem Krysa. Co se ti na původním filmu líbilo natolik, že ses rozhodl ho převést na divadlo?

Příběh jako takový - poměrně absurdní ztvárnění „běžného“ pracovního života gangsterů, kteří se o loupežích a zabíjení baví stylem zaměstnanců jakékoli firmy. V tomto případě jsou tedy OSVČ nebo na volné noze, ale pořád je to pro ně pouhá „práce“, která tedy skončí dost drsnou exekucí.

A obecně Tarantinovy filmy? Co tě na nich baví?

To záleží na filmu. Na Pulp fiction je to skládačka jednotlivých linek příběhu, kterou sice už znám a v hlavě jsem si ji složil několikrát, ale pořád mě to baví. Kill Bill je to spojení béčkových scén jak ze sedmdesátkových hororů a moderního komiksu, včetně kreslených sekvencí.

Ale pokud bych měl říct něco obecnějšího - Tarantinovy dialogy, které se nijak nesperou s korektností, pokud tedy posloucháte originál a ne dabing, který už je předposraný a občas změní vyznění.

Nejedná se o první hru, která pod tvou taktovkou vznikla podle filmu, diváci si určitě vzpomenou na nedávné Knězovy děti. Mají filmy v sobě něco, co tě fascinuje, a chceš to vidět i na divadelních prknech?

Příběh a zase příběh. Musí mě něčím

zaujmut. Dneska se v divadlech, alespoň mám ten pocit, klade velký důraz jen na to „aby to o něčem bylo“. Jistě je fajn, když má divadelní kus přesah, ale zapomíná se, že ten by se měl vyprávět přes příběh.

Bylo to tak s mou první dramatizací podle filmu, ve hře Haló, v Blade Runnerovi i ve zmíněných Knězových dětech. Občas mám pocit, že se na příběh zapomíná. Ale třeba jen vidím málo divadelních inscenací.

Ty sám máš za sebou několik filmových snímků: loni na podzim měl premiéru film Divadlo je kouzlo, který vznikl ku příležitosti 50. výročí založení divadla Klas. V čem se liší tvůj vlastní přístup k tvorbě divadla oproti filmu?

Za prvé bych tomu neřikal filmové snímky, k tomu je zapotřebí trochu víc, než co jsem zatím natočil. Shodněme se na termínu pokusy o dokumentární snímek.

Kvůli filmování nebo přesněji natáčení jsem se dal k divadlu. Říkal jsem si, že v divadle bude snazší dostat se k lidem, kteří se natáčení věnují, najdou se tam herci a podobní počucí jako já a nakonec se nějaký film podaří... Nestalo se,

protože jsem už chtěl zůstat u divadla, ale ta touha něco točit mě neopouští a tak to občas zkouším.

Přístup k natáčení je podobný jako při tvorbě divadelního kusu. Začíná to scénářem, pokračuje úpravami, trápením s herci, technikou a končí premiérou. Rozdíl je jen v nástrojích, které se používají. Ale jeden opravdu podstatný rozdíl tady

je - divadlo je živý tvar, který dýchá s diváky a podle nich se vyvíjí nebo uvádá. Odezva je pro divadelníky hrozně důležitá, to u natočeného materiálu není, tam už nic nezměníte, pokud to nepřestříháte a stejně to nikdy není ono.

Vraťme se zpátky k dnešní hře. Zkus

Rozhovor s Mírou Nyklíčkem, režisérem představení Krysa

zmínit pár zajímavostí, kterých si podle tebe diváci nemuseli všimnout a ty bys byl rád, kdyby zazněly.

Já bych diváky nepodceňoval, ti si často všimnou i věci, o kterým my nemáme ani tušení - to je mimochodem velmi oblíbená disciplína téměř všech porot na divadelních soutěžích - až tam ti řeknou, o čem, že divadlo vlastně je a o čem že to vlastně hrajeme.

Ale jsou tu věci, které diváci vidět nemohou a chci, aby zazněly. Je to příprava hry, kterou nikdo nevidí, takže diváci nemohou vědět, že kostýmy sháněla už tak dost zaneprázdněná Dita (tajná policistka), že projektor pro titulkovou scénu přinesl Venca Štauber (pan Hnědý) z domova, je to mimochodem stroj starý přes čtyřicet let, že divadelní scénář vychází z originálního scénáře a nikoli z filmu, takže jsou tam rozdíly a že scénář už před několika lety přeložil z angličtiny můj syn.

Diváci také nemohou vědět, že výroba scény skladu z kovových součástí je dílem našeho technického týmu pod názvem Sašek (Sáša Pilský a Vašek Štauber), dveře do skladu vyrobil Walda Jüstl (Joe Cabot). Pokud jsem na někoho zapomněl, omlouvám se. Všeobecně je to tak, že se na divadle podílí spousta lidí, nejen ti, co jsou vidět.

Ale jedna zajímavost se v představení přeci jen odehrála: revolver, který používá Kuba Hrbek (Eddie Cabot) jsme používali ve hře Blade Runner, v další hře nastudované podle filmu.

Hra má výrazně více mužské obsazení. Kdo Gaunery zná, všiml si, že postava nadřízené pana Oranžového byla v původním filmu muž. Jedná se o tvou snahu mít ve hře i ženskou postavu?

Ne. Naštěstí ještě nemusíme dodržovat nějaké nařazené kvóty, jaké má být procentuální zastoupení žen nebo menšin ve hře, důvod je prostší - ve hře chtěla hrát moje žena - šup a už je tam ženská postava. A pak, když nemůžeš najít černocho pro roli tajného poldy, nahradíš ho zase ženskou.

Zdenička (servírka ve hře, manželka režiséra v realu) navíc nechtěla být ve hře jedinou ženou a tímto tahem se to vyřešilo všechno najednou.

Ať si kdo chce, říká, co chce

Adam

Moc se mi líbila hudba. A obsazení bylo celkově také moc hezké.

Pan Vojtíšek

Mně se to líbilo, sice drsné, ale bylo to ze života v Americe.

Marcela Burešová

Moc hezký! Hrál tam můj bratránek Miroslav Metlický. Úplně super, rádi jsme ho viděli.

Jan Ráliš

Skvěle!

Eliška Hybnerová

Nejsem expert na Tarantina, ale bylo to moc fajn.

Miroslav Bilík

Byl to kurevsky pěkný kousek, akorát do tý zasraný přestávky došli ty pojebaný herci. (pozn. redakce: zde se shodujeme, že panu Bilíkovi asi moc nerozumíme, nicméně oceňujeme snahu bývalého pana místostarosty mluvit sprostě - kurva dobrá práce!)

Kateřina Hybnerová

Představení se mi líbilo, bylo to zajímavé

pojaté. Líbilo se mi, že představení herců bylo pojaté jako úvod filmu. Klidně bych šla znovu, bylo to fajn.

Hanka

Líbilo se mi to. Na vulgarismy si člověk musí zvyknout, ale pak mi šel ten zmrld dobře.

Marek Rybár

Bolo to veľmi dobré. Pekne rychle to ubíhalo. Nenudil som sa.

Bára

Bylo to moc hezké. Bavili jsme se.

DNES UVIDÍTE

19:00 - DK Jirásek Česká Lípa
S VYLOUČENÍM VEŘEJNOSTI

Příjemným překvapením prvního festivalového večera bylo komické duo moderátorů - Jan Mílota a Václav Polda. Ač se učitelské profesi věnuje Václav, tentokrát se role vyučujícího ujal Honza, takto předseda Divadelního spolku a nyní již také profesor správné výslovnosti sprostých slov.

Nutno přiznat, že slova sračka a především zmrld, znějí z jeho úst tak nějak sofistikovaněji, nežli je to u jiných osob obého pohlaví.

Strhnout se nechali i diváci a sborové sprostárny se nadobro vryly do stěn nového, nyní již znesvěceného Kulturního centra.

Žňoviny pro vás připravili: Jakub Hrbek, Tereza Pazderová, Miroslav Nyklíček, Jakub Gvozdíak, Štěpán Malast